

سُورَةُ الرُّومِ سورتي الرُّوم

بِسْمِ به ناوی اَللّٰه به ناوی اَلرَّحْمٰن خدا اَلرَّحِيْم ئهوپهريبه بهزهبي و ميهره بان (ناويكي پيرۆزي خودايه)

اَلَمْ تَلِمْ لام ميم (۱) غُلِبْتَ ژيکهوتن و دۆران اَلرُّوم رومه کان (۲) فِيْ له اَذْنٰى نزمترین و نزيکترینى اَلْأَرْض زهوى

وَهُمْ و ئهوان مِّنْ له بَعْد دواى غَلِيْمٌ ژيکهوتنه کهيان (له داهاتويکي نزيک) ئهوانى تر ژيړديخن (۳) فِيْ له

بَضَعَ (ماوهى) چهند سِنِينَ سائیکا اَللّٰه بۆ خودايه اَلْأَمْر کار و فەرمان مِّنْ له قَبْل پيشا وَمِنْ و له بَعْد پاش وَيَوْمَئِذٍ و ئه ورۆژه

يَفْرَح دىخۆش ده بن اَلْمُؤْمِنُونَ بڕواداره کان (۴) يَنْصُر به سه رخستنى اَللّٰه خدا يَنْصُر سه ر ده خا مِّنْ ئه وى يَشَاء ئه و بيه ويّت

وَهُوَ و هه ر ئه وه اَلْعَزِيز ئهوپهري ده سه لاتدارى بالاده ست (ناويكي خوداي پيرۆزه) اَلرَّحِيْم ئهوپهريبه بهزهبي و به خشنده يه (۵)

وَعَدَ به ئينى اَللّٰه خدا يه لَا يُخْلِف دواناخات و فەرماوۆش ناکات اَللّٰه خدا وَعَدَهُ واده و به ئينى خوى وَلٰكِنْ به لام اَكْثَر زۆربهى

النَّاس خه لک لَا يَعْلَمُونَ نازانن (۶) يَعْلَمُونَ - ظَهْرًا روه که شى (-ده زانن) مِّنْ له اَلْحَيٰوةَ ژيانى اَلدُّنْيَا دونيا وَهُمْ و ئهوان

عَنْ له (راست) اَلْآخِرَةَ رۆژى دوايى هُمْ (به راستى) غَفِلُونَ بيئاگا و غافل (ن) (۷) اَوْ ئايا لَمْ يَتَفَكَّرُوا بيريان نه کردۆته وه فِيْ له

أَنْفُسِهِمْ خويان مَّا - خَلَقَ به دى(-نه) هيناوه و دروستى(-نه) کردوه اَللّٰه خدا اَلْسَمٰوت ئاسمانه کان و اَلْأَرْض زهوى

وَمَا و ئه وى يَبْنِيْهَا لهنىوانيانه اِلَّا ثِيْلًا بِالْحَقِّ به حق و راستى و رهوايى وَاَجَلٍ و کات و ماوه يه کى مُّسَمًّى ديارکراوه

وَإِنَّ و به دنيايى كَثِيْرًا زۆريک مِّنْ له النَّاس خه لک يَلْقَآيْ به دیدارى رَبِّهِمْ په روه ردگاريان لَكُفِرُوْا هه ر بى بړوا و کافرن (۸)

اَوْ ئايا لَمْ يَسِيرُوا نه گه پاون فِيْ له ، له ناو اَلْأَرْض زهوى فَيَنْظُرُوا جا سه ير بکه ن و تيرابمينين كَيْف چۆن كَان بوو

عُقِبَتْ سه ره ئه نجامى اَلَّذِينَ ئه وانه ي مِّنْ له قَبْلِهِمْ پيش ئه وان (بوون) كَانُوا ئه وان به راستى - أَشَدَّ توندتر و به هيژتر (-بوون)

مِنْهُمْ لهوان قُوَّة له هیز و توانادا وَأَثَارُوا و - الْأَرْض زهویان (-ورژاند و پړ ئاسار و شوینه واریانکرد) و عَمْرُوها و ئاوه دانیانکرده وه

أَكْثَر زورتر مِمَّا لهو هی عَمْرُوها ئه وانه ئاوه دانیانکرده وه وَجَاءَتْهُمْ و بۆیان هیئان رُسُلُهُم په یامبه رانیان

بِالْبَيِّنَات به لگه ی ږوون و ئاشکراو موعجزات فَمَا ئیتر وانه كَانَ ببوو اللَّهُ خودا لِيُظْلِمَهُمْ هیچ سته میان لیبکات وَلَكِنْ به لَام

كَانُوا ئه وانه پېشان- أَنْفُسَهُمْ هه ر له خوین يَظْلِمُونَ زولم و سته میان ده کرد (۹) ثُمَّ پاشان كَانَ - عَقِبَهُ سهرئه نجامی-

الَّذِينَ ئه وانه ی اسْتُوا خراپه یان کرد اَلْأَسْوَأُ خراپه (ی دۆزه خ) (-بوو) أَنْ (به وه ی) که كَذَّبُوا به درو یان دانا و باوه ریان نه کرد

بِأَيِّ به ئایه ته کانی اللَّهُ خودا وَكَانُوا و ئه وانه جاران بِهَا - يَسْتَهْزِئُونَ گهمه و گالته یان ده کرد (-پتیا ن) (۱۰) اللَّهُ خودا

يَدُّوا ده ست ده کات به اَخْلَقَ دروستکردنی دروستکراوه کان ثُمَّ پاشان يُعِيدُهُ دووباره ی ده کاته وه ثُمَّ پاشان إِلَيْهِ هه ر بۆ لای ئه و

تَرْجِعُونَ ده گېردړینه وه (۱۱) وَيَوْمَ و ئه و ږوژه تَقُوم - اَلْسَّاعَةَ ږوژی قیامه ت (-هه لده ستی) يَبْلِس -

الْمُجْرِمُونَ تاوانباره کان (-په رپشان و بې ئومید و داماو ده بن) (۱۲) وَلَمْ يَكُن وهه رگیز - لَّهُمْ بۆیان (-نه بووه) مِّن له

شُرَكَائِهِمْ هاوبه ش شه ریکه کانیا ن شَفَعُوا تکا کارنیک وَكَانُوا و ئه وانه - بُشْرَاكَائِهِمْ به هاو هل و شه ریکه کانیا ن كُفِرِينَ کافر (-بوون)

(۱۳) وَيَوْمَ و ئه و ږوژه تَقُوم - اَلْسَّاعَةَ ږوژی قیامه ت (-هه لده ستی) يَوْمَئِذٍ ئه و ږوژه يَتَفَرَّقُونَ په رت ده بن و لیک جیا ده بڼه وه

(۱۴) فَأَمَّا جا هه رچی الَّذِينَ ئه و (که س) انه ی ءَامِنُوا ږوایان هیئا وه وَعَمِلُوا و کردوویانه اَصْلِحْتُ کارو کرده وه چا که کان

فَهُمْ ئه وه ئه وانه فِي له رَوْضَةٍ باخیکا يُخْبِرُونَ ده کرینه ناو خو ش ږابویری (۱۵) وَأَمَّا و هه رچی الَّذِينَ ئه وانه ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بې ږوابوون وَكَذَّبُوا و به درو یان دانا و کوفریانکرد بِأَيِّتِنَا به ئایه ت و نیشانه گه وره کان و میعجزاته کان

وَلِقَايَ و دیداری الْآخِرَةِ ږوژی دوا یی فَأُولَئِكَ ئه وه ئه وانه فِي له ناو اَلْعَذَاب عه زاب و ئه شکه نجه دا مُحْضَرُونَ ئاماده کراون

(۱۶) فَسُبْحَنَ جا پاکي و بیگه ردی بۆ اللَّهُ خودا حِينَ ئه وکاته ی تُمْسُونَ ده چنه ناو ئیواره وَحِينَ و ئه وکاته ی

تُصْبِحُونَ به یانی ده که نه وه (۱۷) وَلَهُ وَ هِی ئه وه اَلْحَمْدُ هه رچی سو پاس و ستایشه فِي له اَلْسَمُوتُ ئاسمانه کان و اَلْأَرْضُ و زهوی

وَعَشِيًّا و شهوان وَحِينَ و ئه و کاته ی تَظْهَرُونَ نیوه رۆده که نه وه (۱۸) يُخْرِجُ دهر دیتی اَلْحَيَّ زیندوو مِنْ له اَلْمَيِّتِ مردوو

وَيُخْرِجُ و دهر دیتی اَلْمَيِّتِ مردوو مِنْ له اَلْحَيَّ زیندوو وَيُحْيِي و ئه ژینتته وه و زیدووده کاته وه اَلْأَرْضُ زهوی بَعْدَ له دوای

مَوْتَهَا مردنیان وَكَذَلِكَ و ئاواش تُخْرِجُونَ دهر ده پترین (۱۹) وَمِنْ و له ءَايَتِهِ نیشانه گه وره کانی ئه و اَنْ که ئه وه به

خَلَقَكُمْ ئیوه ی دروست کردوه مِنْ له تُرَابٍ خَوَلِّیک ثُمَّ پاشان إِذَا ئه گهر اَنْتُمْ ئیوه (بوونه) بَشَرٍ به شهر و مرو فیک

تَتَشَبَّهُونَ بَلَاو ده بنه وه (۲۰) وَمِنْ وَله ءَايَتِهِ نیشانه گه وره کانی ئه و اَنْ ئه وه به که خَلَقَ به دیه پناوه و دروستیکردوه لَكُمْ بۆتان

مِنْ له اَنْفُسِكُمْ نه فس و زاتی خۆتان اَزْوَاجٍ هاوسه رانیك لِتَسْكُنُوا تا هیمن و ئارام ببه وه اِلَيْهَا بۆ و ی (له لای و ی) وَجَعَلَ و دایناوه له

بَيْنَكُمْ نیوانتان مَوَدَّةٍ خۆشی ویستن وَرَحْمَةٍ و به زه ی و میهره بانیه اِنْ به دنیای ی فِي له ذَلِكَ ئه ویان هه به

لَايَةٍ نیشانه ی زۆر گه وره و مه زن لِقَوْمٍ بۆقه و ی يَتَفَكَّرُونَ بیربکه نه وه (۲۱) وَمِنْ وَله

ءَايَتِهِ ئایه ته کانی (به لگه و نیشانه گه وره کانی خودا) (خودا) خَلَقَ دروستکردن و به دیه پناهی اَلْسَمُوتُ ئاسمانه کان و اَلْأَرْضُ و زهوی

وَاَخْتَلَفَ و جیاوازی اَلْسِنَتِكُمْ زمانه کانتان وَالْوَنِكُمْ و په نگه کانتان اِنْ به دنیای ی فِي له ذَلِكَ ئه ویان (هه به)

لَايَةٍ نیشانه ی زۆر گه وره و مه زن لِلْعَالَمِينَ بۆ جیهانیان (۲۲) وَمِنْ وَله ءَايَتِهِ ئایه ته کانی (به لگه و نیشانه گه وره کانی خودا)

مَمَامِكُمْ نوستنن بِاللَّيْلِ به شهو وَالنَّهَارِ و پۆرگار وَابْتَغَاؤُكُمْ و داخوایتان مِنْ له فَضْلِهِ زیده به خششی و ی اِنْ به دنیای ی فِي له

ذَلِكَ ئه ویان (هه به) لَايَةٍ نیشانه ی زۆر گه وره و مه زن لِقَوْمٍ بۆقه و ی يَسْمَعُونَ ببیسن (۲۳) وَمِنْ وَله

ءَايَتِهِ ئایه ته کانی (به لگه و نیشانه گه وره کانی خودا) يُرِيكُمْ پیشاننان ده دات اَلْبَرَقِ بروسک خَوْفًا به ترس وَطَمَعًا و به تهماع

وَيُنْزِلُ و داده به زینتی مِنْ له اَلْسَّمَاءِ ئاسمان مَاءٍ ئاو یک فَيُحْيِيْهَ جا زیندووده کاته وه بِه یی اَلْأَرْضُ زهوی بَعْدَ له دوای

مَوْتَهَا مُردنی إِنَّ به دُنْیایِ فِي له ذَلِكَ ئهویان (ههیه) لَايْت نیشانهی زۆر گهوره و مهزن لِقَوْم بۆقهومی يَعْقِلُونَ تیبگهن و پیبگهن

(۲۴) وَمِنْ وله ءَايَتِه نیشانه گهوره کانی ئهو اَنْ ئهوهیه که تَقُوم - السَّمَاء ئاسمان وَالْأَرْض و زهوی (-هه لدهستن)

بِأَمْرِهِ به فه رمانی ئهو ثُمَّ پاشان إِذَا ئه گهر که دَعَاكُمْ بانگی کردن دَعْوَة بانگه وازیک مِّن له الْأَرْض زهوی إِذَا یه کسه ر ئه وکات

أَنْتُمْ ئیوه تَخْرُجُونَ دهردین (۲۵) وَلَهُ و هی ئهوه مِّن هه رچی ئهوهی فِي له ، له ناو السَّمَوَات ئاسمانه کان

وَالْأَرْض و زهوی (یه) كُل هه موو لَهُ بۆ ئهو قَتِلْتُمْ له په رستن و ملکه چی دان (۲۶) وَهُوَ و هه ر ئه و خوی الَّذِي ئهو زاته یه که

يَبْدَأُ ده ست ده کات به اَخْلَقَ دروستکردنی دروستکراوه کان ثُمَّ پاشان يُعِيدُهُ دووباره (دروستی) ده کاته وه وَهُوَ و ئهو أَهْوَن ئاسانه تره

عَلَيْهِ له سه ری وَلَهُ و هه ر هی ئهوه الْمَثَل نمونه یِ الْأَعْلَى هه ره به رز فِي له ، له ناو السَّمَوَات ئاسمانه کان وَالْأَرْض و زهوی

وَهُوَ و هه ر ئهوه الْعَزِيز ئه وه پیری ده سه لاتداری بالاده ست (ناوێکی خودای پیروژه) ی الْحَكِيم دانا و ته واو کاریه چی (۲۷)

ضَرَبَ دایر پشت لَكُمْ بۆتان مَثَلًا نمونه یه ک مِّن له اَنْفُسِكُمْ نه فس و زاتی خۆتان هَل ئایا لَكُمْ بۆ ئیوه (ههیه) مِّن له مَا ئه وه ی

مَلَكَت ده ست گرتهی اَيْمَنُكُمْ راسته تان (خزمه تکاره کان) مِّن (هیچ) شُرَكَاء هاو به شانیک فِي له مَا رَزَقْنٰكُمْ ئهو رزقه ی پیمانداون

فَأَنْتُمْ ئیوه فِيه تیایدا سَوَاء وه ک یه کن تَخَافُونَهُمْ لیان ده ترسن نَحِيفَتَكُمْ وه ک ترسی اَنْفُسَكُمْ خۆتان كَذَلِك ئاوا

فَصَلِّ رۆن و شی ده که یه وهه الْآيَات ئایه ته کانی قورئان لِقَوْم بۆ قه ومیک يَعْقِلُونَ تیبگهن و پیبگهن (۲۸) بَل به لکو اَتَّبِع -

الَّذِينَ ئه وانه ی ظَلَمُوا زولم و سته میانکرد (-که وتنه دواى) اَهْوَاءُهُم چه ز و ئاره زووبازی خۆیان بِغَيْر به بی

عِلْم زانین و زانست و زانیاریه ک فَن جاکى يَهْدِي رینموونی ده کات مِّن ئه وکه سه ی اَضَلَّ - اللَّهُ خودا (-وئیل وشوئینبزه ری کردوه)

وَمَا و نیه لَهُمْ بۆیان ، بۆ ئه وان مِّن (هیچ) نَصْرٍ سهرخه ر و پشتیوانانیک (۲۹) فَأَقِم جاک ریک و دامه زراو بکه

وَجْهَكَ رپووی خۆت لِلدِّين بۆ دین حَنِيفًا رپووله راستی و دوور له خواروخچی فِطْرَت فیطرته و سروشتیک یِ اللَّهُ خودا (یه)

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ فَطَرَ - النَّاسَ خَلَقَ عَلِيًّا لَهُ سَهْرٌ (-خولقاندوه) لَا تَبْدِيلَ لَهَا كَرِهُنَّ نِيَّةَ خَلَقَ بُو دروستکاری ، درستکاری اللَّهُ خُودَا

ذَلِكَ ثَا ثَوِيَانِ الدِّينِ ثَاينِ يَ الْقِيمِ رَاسْت و دروسته وَلَكِنْ بَهْ لَامِ أَكْثَرَ زُورْبَهِي النَّاسِ خَهْلَك لَا يَعْلَمُونَ نَاَزَانِ (۳۰)

مُنْبِيْنِ گه رَاوَه بِنِ إِلَيْهِ بُو لَای تَهو وَأَتَقُوهُ و لِيْ بَتَرَسْن و پَارِيزْكَارِي بَكَهْن وَأَقِيمُوا و رِيْكَ و دَامَه زَرَاو بَكَهْن الصَّلَاةُ نَوِيْزَانِ

وَلَا تَكُونُوا و - مِنْ لَهُ الْمُشْرِكِينَ مَوْشَرِيْكَ و هَاوَبَه شَدَانَه رَانِ (-مَه بِنِ) (۳۱) مِنْ لَهُ الَّذِينَ تَهَوَانَهِي فَرَقُوا پَهْرَت و بَهْش بَهْشِيَانْكَرْد

دِيْنَهُمْ دِيْنَه كَهْيَانِ وَكَانُوا وَبَوْنَه شَيْعَا دَه سَتَه دَه سَتَه و تَاقَم تَاقَم كُلِّ هَر حَزْبٍ حِيْزَب و كُومَه لِيْكَ بِمَا بَهوَهِي لَدَيْهِمْ لَای خُوِيَانَه

فَرِحُونَ دَلْخُوشَنْ (۳۲) وَإِذَا وَتَهْ گَهْر مَسَّ بَهْرَكَهوَت بَه النَّاسِ خَهْلَك ضُرَّ زِيَانِ و زَهْرَه رِيْكَ دَعَا هَاوَارْدَه كَهْنَه

رَبِّهِمْ پَهْرَه رَدْگَارِيَانِ مُنْبِيْنِ گه رَاوَهْنِ إِلَيْهِ بُو لَای تَهو ثُمَّ پَاشَانِ إِذَا تَهْ گَهْر أَذَاقَهُمْ پِيْيَانِي چَهْشَت مِنْهُ لَهُ

رَحْمَةً بَهْزَهِي و مِيْهَرَه بَانِي خُوِي إِذَا هَر تَهوَهْنَدَه فَرِيْقٌ كُومَه لِيْ مِنْهُمْ لَهْوَانِ بَرَبِّهِمْ بُو پَهْرَه رَدْگَارِيَانِ

يُشْرِكُونَ هَاوَهْل و هَاوَبَهْش دَادَه نِيْنِ (۳۳) لِيْكَفُرُوا دَه بَا كُوفَر بَكَهْنِ بِمَا بَهوَهِي عَائِتِنَهُمْ پِيْيَانِ دَاوَنِ فَتَمَتَّعُوا نِيْتَر رَابُوِيْرِنِ

فَسَوْفَ جَا لَه دَاهَاتُوو تَعْلَمُونَ دَه زَانِنِ (۳۴) أَمْ يَانَ أَنْزَلْنَا دَامَانَبَه زَانْدَ عَلَيْهِمْ بَه سَهْرِيَانِ ، بُو سَهْرِيَانِ ، لَه سَهْرِيَانِ

سُلْطَنًا بَه لَگَهو دَه سَهْلَاقِي فَهُوَ نِيْتَر تَهو يَتَكَلَّمُ دَه دُوِيْ بِمَا بَهوَهِي كَانُوا تَهْوَانِ پِيْشَانِ بِهِ -

يُشْرِكُونَ هَاوَهْل و هَاوَبَه شِيَانِ دَادَه نَا (-بُوِي) (۳۵) وَإِذَا وَتَهْ گَهْر أَذَقْنَا چَهْشْتَمَانِ بَه النَّاسِ خَهْلَك رَحْمَةً بَهْزَهِي و مِيْهَرَه بَانِيَه كَ

فَرِحُوا تَهوَه دَلِيَانِ خُوش دَهِيْ بِهَا يِيْ وَإِنْ وَ تَهْ گَهْر تُصِيبُهُمْ تَوْشِيَانِ بِيْتِ و بَهْرِيَانْ كَهوِيْتِ سَيِّئَةً خِرَاطَهِيْ بِمَا بَهوَهِي

قَدَمَتْ پِيْشِيْخَسْتُوَه و كَرْدُووِيَه تِيْ أَيْدِيَهُمْ دَه سَتَه كَانِيَانِ إِذَا هَر تَهوَهْنَدَه هُمْ تَهْوَانِ يَقْنَطُونَ بِيْ هِيَوَاوِ ثَاوَاتِ دَه كَهوَنِ (۳۶) أَوْ ثَايَا

لَمْ يَرَوْا نَهْيَانِ بِيْنِيُووه أَنَّ كَهْوَا هَر اللَّهُ خُودَا يَبْسُطُ فَرَهْوَانِ و زُور دَه كَاتِ الرِّزْقِ رُوْزِي و بُوْزِي لَمَنْ تَهوَهِي يَشَاءُ تَهو بِيَهوِيْتِ

وَيَقْدِرُ و تَهْنْگِيْشِي دَه كَاتِ إِنْ بَه دَلْنِيَايِي فِيْ لَهُ ذَلِكَ تَهْوِيَانِ لَا يَتَبَّهْ لَگَه و نِيْشَانَهِي زُور گَهْوَرَه و مَهْزَنِ (هَهْيَه) لِقَوْمٍ بُوْقَهوِيْ

يُؤْمِنُونَ بِرَأْيِ بَهْتَن (٣٧) فَاتْ جا بدهنه دَا خاوَن اَلْقَرْبَىٰ نَزِيكِي و خزمایه تی حَقَّهُ و ههقه که ی و اَلْمُسْكِين و نه بوون و نه دار

وَابْن و کوری اَلْسَبِيل رینگ (ئهوهی سهفه ریکردوه و لئی براوه) ذَلِكْ ئهویان خَيْرٌ چاکتر ه لِّلَّذِينَ بۆ ئهوانه ی

يُرِيدُونَ دهیانهوی و نیازمهندن وَجَهَ پوو ی (پهزامهندی) اَللّٰهُ خُودا وَاُولٰٓئِكَ و ئهوان هُم هه رخویان

اَلْمُفْلِحُونَ سههکه و توو و رزگار بوون (٣٨) وَمَا و ئهوه ی اَتَيْتُمْ هیناوتانه مِّنْ لَه رَّبًّا رِیبا (زۆرکردن) لِّرَبِّوَا تا زۆر و سوو بخۆن

فِيْ لَه اَمْوَالُ النَّاسِ خه لک فَلَا يَرْبُوْا ئهوه زیده نابێ عِنْدَ لای اَللّٰهُ خُودا وَمَا و ئهوه ی اَتَيْتُمْ هیناوتانه مِّنْ لَه

زَكٰوةٌ زه کات تَرِيدُونَ دهتانهوی به دهست بهتین وَجَهَ پوو ی (پهزامهندی) اَللّٰهُ خُودا فَاُولٰٓئِكَ ئهوه ئهوان هُم هه رخویان

اَلْمُضْغِفُونَ چه نджارکارن (٣٩) اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَلَّذِيْ ئهوه ی خَلَقَكُمْ ئیوه ی دروستکردوه ثُمَّ پاشان رَزَقَكُمْ رزقی پیداون ثُمَّ پاشان

يُمِيتُكُمْ ده تانمری ئی ثُمَّ پاشان يُحْيِيْكُمْ زیندووتان ده کاته وه هَلْ ئایا مِّنْ لَه شُرَكَائِكُمْ شه ریک و هاوبه شه کانتان (ههیه؟) مِّنْ که سانیک

يَفْعَلْ بکات مِّنْ لَه ذَلِكُمْ ئهوه یان مِّنْ هه ی شَيْءٌ شَتِی سُبْحَنَهُ پاک و بیگهردی بۆئهو وَتَعْلٰی و پیرو ز و گه وره و بلندتره عَمَّا لَه وه ی

يُشْرِكُونَ هاوه ل و هاوبه ش (ی بۆ) داده نین (٤٠) ظَهَرَ ده که هوت و (بلاو بوویه وه) اَلْفَسَاد فه ساد و خراپه کاری فِيْ لَه ، له ناو

اَلْبَرِّ زهوی (وشکانی) وَاَلْبَحْرِ و ده ریا و ئوقیانوسه کان بِمَا به وه ی کَسَبَتْ به دهستی خستوه اَيْدِيْ دهستی اَلنَّاسِ خه لک

لِيُذِيقَهُمْ تا پیدان بچیز ئی بَعْض هه ندیک اَلَّذِيْ ئهوه ی عَمِلُوا کردوویانه لَعَلَّهُمْ به لکو ئهوان يَرْجِعُونَ بگه رینه وه (٤١) قُلْ بَلٰی

سَيُرَوْنَ پوون و بگه رین فِيْ لَه ، له ناو اَلْاَرْضُ زهوی فَانْظُرُوا ته مه شا بکه ن و تیرابمینین کَيْفَ چۆن کَانَ بوو عَقِبَهُ سه ره ئه نجام

اَلَّذِينَ ئهوانه ی مِّنْ لَه قَبْلَ پیداشا کَانَ - اَكْثَرُهُمْ زۆربه یان مُشْرِكِينَ هاوبه ش دهنه ر و موشریک (-بوون) (٤٢)

فَاَقِمْ جا ریک و دامه زراو بکه وَجْهَكَ پوو ی خۆت لِّلَّذِينَ بۆ دین اَلْقِيَمَ راست و دروسته مِّنْ لَه قَبْلَ پیداشا اَنْ ئهوه ی که

يَأْتِيْ بَيْتَ يَوْمٍ رَّوْزَى لَا - مَرَدَّ گه رانه وه ی (-نیه) لَه ر بۆی مِّنْ لَه اَللّٰهُ خُودا يَوْمَئِذٍ ئه ورپۆژه

يَصَّدَّعُونَ بهش بهش دهبن و ليک جياده بنه وه (٤٣) مَنْ تهوهی کُفِّرَ کوفری کرد فَعَلِيَّهْ تهوه له سهر خوځيه تي کُفِّرْهُ کوفره کهی

وَمَنْ تهوهی عَمِلَ کردی صَالِحًا کاری چاک و به چاکي فَلَا نَفْسِيَهُمْ تهوه ههر بوخويان يَمْهَدُونَ ري خوځي و ناماده ي ده کهن (٤٤)

لِيَجْزِيَ تا جه زابدا ته وه الَّذِينَ تهو (کهس) انه ي ءَامَنُوا برويان هينا وَعَمِلُوا و کردوويانه الصَّالِحَاتِ کارو کرده وه چاکه کان مِنْ له

فَضْلِهِ زنده به خششي خو ي اِنَّهُ به دنيا ي تهو لَا يُحِبُّ - الْكَافِرِينَ کافره کان (-خوش ناو ي ت) (٤٥) وَمِنْ و له

ءَايَتِهِ نيشانه گه وره کاني تهو اَنْ (تهوه يه) که يُرْسِلَ ده ني ري اَلرِّيَّاحِ بابه کان مُبَشِّرَتٍ موژده به خشن وَلِيَذِيْقَكُمْ و تا پيان بجي زي

مِنْ له رَحْمَتِهِ ره حمه ت و به زه ي خو ي وَلِتَجْزِيَ و تا گوزه ربکا اَلْفُلْكِ که شتي بِأَمْرِهِ به فهرماني تهو وَلِتَبْتَغُوا و بخوازن مِنْ له

فَضْلِهِ زنده به خششي تهو وَلَعَلَّكُمْ و به لکو ئيوه تَشْكُرُونَ سو پاسگوزاري بکهن (٤٦) وَلَقَدْ و به دنيا ي اَرْسَلْنَا ئيمه ناردمان

مِنْ له قَبْلِكَ پيش تو رُسُلًا به يامبه رانيک اِلَى بُو ، بُولَی قَوْمِيَه قهومي خو يان جَاءُوهُمْ جا بويان هينان

بِالْبَيِّنَاتِ به لگه ي روون و ناشکراو موعجيزات فَاتَّقِمْنَا جا تو له مان سهنده وه مِنْ له الَّذِينَ تهوانه ي اَجْرُمُوا تا وانيا نکرد

وَكَانَ و هه ميشه حَقًّا هه قه عَلَيْنَا له سه رمان نَصْرٍ سه رخستي الْمُؤْمِنِينَ برواداره کان (٤٧) اَللّٰهُ (ههر) خودايه الَّذِي تهوه ي

يُرْسِلَ ده ني ري اَلرِّيَّاحِ بابه کان فَتِيرِ جا ته ورثي ي سَحَابًا هه وريک فَيَسْطُرُ جا بلاوي ده کاته وه فِي له اَلسَّمَاءِ ئاسمان كَيْفَ چوني

يَشَاءُ تهو بيهو ي ت وَيَجْعَلُهُ و ده يکاته كَسَفًا پارچه پارچه و داپوشهر قَرَرِي جا ده بي ني اَلْوَدَقِ باران يَخْرُجُ دهرده چي مِنْ له

خَلَّلِيَه ناويدا فَاِذَا جا ته گهر اَصَاب يي کهوت يِه يي مَنْ تهوه ي يَشَاءُ خو ي ويستي مِنْ له عِبَادِهِ بهنده کاني

اِذَا ئيتر تهوکات هُمْ تهوان يَسْتَبْشِرُونَ دليان گهش ده بي ته وه (٤٨) وَاِنْ و ههرچه ند کَانُوا تهوان () مِنْ له قَبْلَ پيش

اَنْ تهوه ي که يَنْزِلَ دابه زيت عَلَيِّهِم به سه رياندا مِّنْ له قَبْلِهِ پيش تهو لَمُبْلِسِينَ به راستي ي هيو بوون (٤٩) فَاَنْظُرْ جا سه يرکه

اِلَى بُو لاي ءَاثُرِ شوينه واري رَحْمَتِ ره حمه ت و به زه ي اَللّٰهُ خودا كَيْفَ چون يَحْيٰ تهو زينه ته وه و زيدووده کاته وه اَلْاَرْضِ زهوي

بَعْدَ لَهُ دَوَايَ مَوْتَهَا مُرْدَنِيَانِ إِنَّ بَدَنِّيَايَ ذَلِكَ تَهَوِيَانِ لَمْحَى هَر زِيندُووَكه ره وهی اَلْمَوْتَى مُرْدُووه كانه وَهُوَ وَ هَر تَهَوِه عَلَى لَه سَهَر

كُلَّ هَهَمُوو شَيْءٍ شَتِيك قَدِيرٌ تَهَوَاو تَوَانَادَارَه (۵۰) وَلَئِنْ وَتَهَكَّهَر اُرْسَلْنَا نَتِيْمَه نَارْدَمَان رِيحاً (رَهْشَه) بَايِيك

فَرَاوَه جَا تَهَوِيَانِ بِيْنِي مُصَفَرّاً زَهَرْدَهه لَكَه پَاوَه لَظَلُّوْا نَتِيْر دَهْمِيْنَه وه مِنْ لَه بَعْدِهَه دَوَايِ تَهَوِ يَكْفُرُوْنَ كُوفِر دَه كَهَن (۵۱)

فَإِنَّكَ جَا دَنِّيَابَه تَو لَا تَسْمِعَ وَانَاكَه يَتِ - اَلْمَوْتَى مُرْدُووه كَان (-بِيِسْتَن) وَلَا تَسْمِعَ وَ وَانَاكَه يَتِ - اَلصَّمَّ كَه رَه كَان (-بِيِسْتَن)

اَلدُّعَاءَ هَاوَار وَ پَارَانَه وه إِذَا كَاتَى وَلَوْأَ پَشْتِيَانِ هَه لَكِرْد مُدْبِرِيْنِ پَشْتِ لِيَكَه رَانَه (۵۲) وَمَا وَ - أَنْتَ تَو يَهْدُ رِيْنَمُووَنِي (-نَا) كَه يَتِ

اَلْعُمَى كُوْتِرَه كَان عَنْ لَه ضَلَلْتَهُمْ گُومِرَايِ خُوْيَانِ إِنْ - تَسْمِعَ وَ (-نَا) كَه يَ بِيِسْتِي إِلاَّ ثِيْلَا مِنْ تَهَوِي يُوْمِنُ بَرُوَا دِيْنِي

بِأَيُّتِنَا بَه نِيْشَانَه گَه وَرَه كَان وَ مِيْعَجِزَاتَه كَان فَهْمُ نَتِيْر تَهَوَانِ مُسْلِمُوْنَ مُلْكَه چ وَ مُوسَلْمَان (دَه بَن) (۵۳) اَللَّهُ خُودَا يَه

اَلَّذِي تَهَوِي خَلَقَكُمْ نِيْوَه يَ دُرُوسْتَكِرْدُوَه مِنْ لَه ضَعْفٌ لَاوَايِ ثُمَّ پَاشَانِ جَعَلَ وَايِلِيَكِرْدَ - مِنْ لَه بَعْدَ دَوَايِ ضَعْفٌ لَاوَايِ

قُوَّةً هِيْز وَ تَوَانَا (-بِيْت) ثُمَّ پَاشَانِ جَعَلَ وَايِلِيَكِرْدَ - مِنْ لَه بَعْدَ دَوَايِ قُوَّةً هِيْز وَ تَوَانَا ضَعْفَا لَاوَايِ وَشِيْبَه وَ پِيْرِي (-بِيْت)

يَخْلُقُ دُرُوسْت دَه كَاتِ مَا يَشَاءُ تَهَوِي دَه يَه وَ يَتِ وَهُوَ وَ تَهَوِه اَلْعَلِيْمُ تَهَوَاو زَانَا وَ نَاگَادَار (نَاوِيَكِي پِيْرُوْزِي خُودَا يَه) اَلْقَدِيرُ تَهَوِي پَرِي تَوَانَادَار

(۵۴) وَيَوْمَ وَ تَهَوِ رُوْزَه يَ تَقُومُ - اَلْسَّاعَةُ رُوْزِي قِيَامَه ت (-هَه لَدَه سَتِي) يَقْسِمُ سُوْيَنْد دَه خُوْنِ اَلْمَجْرُمُوْنَ تَاوَانَبَارَه كَان

مَا لَبِثُوْا نَهْمَانَه وه (لَه دُونِيَادَا) غَيْرَ جَغَلَه سَاعَةً سَاتِيك (نَه بِي) كَذَلِكَ ثَاوَا كَانُوْا تَهَوَانِ پِيْشَانِ يُوْفِكُوْنَ لَادَه دِرَانِ وَ وِيْلْدَه كِرَان

(۵۵) وَقَالَ وَ گُوتِيَانِ اَلَّذِيْنِ تَهَوَانَه يَ اُوتُوْا پِيْيَانْدِرَابُوو اَلْعِلْمُ زَانِيْنِ وَ زَانِسْتِ وَ اَلْإِيْمَنُ وَ بَرُوَا وَثِيْمَانِ لَقَدْ بَدَنِّيَايِ

لَبِثْتُمْ نِيْوَه مَانَه وه فِي لَه كِتَبٌ كِيْتَابِي اَللَّهُ خُودَا إِلَى تَاكُوو يَوْمَ رُوْزِي اَلْبَعْثُ زِيندُوووبُوْنَه وه فَهَذَا جَا تَهَوِه يَوْمَ رُوْزِي

اَلْبَعْثُ زِيندُوووبُوْنَه وه يَه وَلَكِنْكُمْ بَه لَامِ نِيْوَه كُنْتُمْ پِيْشَانِ لَا تَعْلَمُوْنَ نَه تَانَدَه زَانِي (۵۶) فَيَوْمَئِذٍ نَأْتِيْهِمْ رُوْزَه لَّا -

يَنْفَعُ سُودُ (-نَا) بَه خَشِيْ بَه اَلَّذِيْنِ تَهَوَانَه يَ ظَلَمُوْا سَتَهْمَكَارِيَانَكِرْدَ مَعْدِرَتُهُمْ پُوْزَش هِيْيَانَه وه يَانِ وَلَا هُمْ وَ نَه تَهَوَانِيْشِ

يُسْتَعْتَبُونَ گله بیان لیده کری (۵۷) وَلَقَدْ و به دنیایي ضَرْبًا لیماندا و دامنپشت لِلنَّاسِ بۆ خه لک فِي له ناو هَذَا ئه و

الْقُرْآن قورئانه مِنْ له كُلّ هه موو مَثَلِ نمونه یه ک وَلَئِنْ وئه گهریتوو جِثَّتْهُمْ بۆیان بهیئى بِأَيَّةٍ ئایهت وموعیزه یه ک

لَيَقُولَنَّ به دنیایی - الَّذِينَ ئه وانه ی كَفَرُوا کوفریانکردو بروایان نه هیئا (-ده لئین) إِنَّ - أَنْتُمْ ئیوه (هیچیتر - نین) إِلَّا جگه له

مُبْطِلُونَ بۆش و به تال یژ (۵۸) كَذَلِكَ ئاوا يَطْبَعُ - اللَّهُ خودا (-مۆرده خاته) عَلَى سهر قُلُوبِ دله کانی الَّذِينَ ئه وانه ی

لَا يَعْلَمُونَ نازانن (۵۹) فَاصْبِرْ جا ئارامبگه و خۆراگه إِنَّ به دنیایی وَعَدَ به ئیئى اللَّهُ خودا حَقٍّ هه ق و راسته

وَلَا يَسْتَخْفَنَّكَ و سووکه لهت نه کات الَّذِينَ ئه وانه ی لَا يُوقِنُونَ باوه ری یه قیئى ناهینن (۶۰)